

Posudek konzultanta diplomové práce Viléma Anzenbachera na téma „ Možnosti využití rozhodčího řízení v ČR (právně- komparativní analýza)

Práce nese datum 13.6. 2014 a má 57 stran vlastního textu.

Název práce má sice obecnější povahu, ale nosným tématem jsou úvahy o možnosti využití rozhodčího řízení na řešení sporů vzniklých mezi zaměstnanci a zaměstnavateli. Autor zvolil téma, pokud je mi známo, v podstatě stojící mimo hlavní zájem praxe i teorie zabývající se touto možností využití rozhodčího řízení. Nejde tedy o standardní téma, které do sebe vstřebává množství literatury a judikatury a je v podstatě „bezproblémové“. Autor, a to je velmi sympatické, zvolil vlastní „neprošlapanou“ cestu.

Autor využil svých zkušeností ze studia v Rakousku a rovněž přidal pro srovnání i údaje o možnosti řešit mimosoudně pracovní spory v SRN.

Taková metoda svědčí mimo jiné i o tom, kam se rozhodčí řízení, které bylo a dosud je spíše systémem řešení sporů mezi podnikateli, dostalo.

Autor v jednotlivých částech prochází v podstatě všechny možnosti řešení pracovních sporů mimosoudní cestou a v podstatě je základem jeho úvahu vypuštění textu obsaženém v původním Zákoníku práce (§ 207) v novém Zákoníku práce. Pro český právní systém je paradoxní, zda možnost úvah autora způsobil lapsus zákonodárce či úmysl. Žijeme občas v podivném světě, ale autor vedle sebe klade podle mého soudu celkem racionální rakouskou procesní úpravu rozhodčího řízení pro pracovní spory s českou úpravou, dotčenou pouze ochranou spotřebitele, aniž by se jí možnost řešit pracovní sporu před rozhodcem zatím jakkoli dotkla. Spolu s autorem proto docházím k závěru, že řešení pracovních sporů mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem před rozhodcem možné je, ale bez jakékoli výslovně zaručené procesní obrany slabší strany.

Obiter dictum uvádím, že jsem se v své dlouholeté praxi rozhodce se řešením pracovního sporu ještě nesetkal, nicméně jeho předložení k řešení u rozhodce nevylučuji. O to víc, a to se opakuji, hodnotím téma i způsob jeho zpracování vysoce kladně.

Práce má logickou strukturu, vždy obsahuje vlastní autorův názor a závěr, cituje prameny užití v textu a je psána dobrým a srozumitelným právním jazykem.

V práci jsem nenašel část, u níž by něco vytkl.

Práci proto doporučuji k obhajobě. V rámci obhajobě bych chtěl, aby autor stručně shrnul svou představu možné úpravy řešení pracovních sporů před rozhodcem včetně důvodů pro možné zrušení rozhodčího nálezu soudem.

Práci hodnotím známkou : Výborně

V Praze dne 13.7. 2014

JUDr. Tomáš Pohl